02/04/2023

Φανάρι: Ετήσιο μνημόσυνο μακαριστού Μητροπολίτη Τρανουπόλεως κυρού Γερμανού

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, παρέστη συμπροσευχόμενος από το Ιερό Βήμα του Π. Πατριαρχικού Ναού στην Τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία που τελέστηκε την Ε' Κυριακή των Νηστειών, κατά την οποία τελέστηκε το ετήσιο Ιερό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Μητροπολίτη Τρανουπόλεως κυρού Γερμανού.

Προεξήρξε ο Μητροπολίτης Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίος. Συμμετείχαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Μύρων κ. Χρυσόστομος και Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Ιερολ. Πατριαρχικός διάκονος κ. Επιφάνιος Καμιανόβιτς.

Εκκλησιάστηκαν οι Αρχιερείς Σεβασμιώτατοι Γέρων Χαλκηδόνος κ. Εμμανουήλ, Ικονίου κ. Θεόληπτος, Αυστραλίας κ. Μακάριος, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, Αλικαρνασσού κ. Αδριανός, Αραβισσού κ. Κασσιανός, και Ξανθουπόλεως κ. Παΐσιος, η Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη Ευγεν. κ. Γεωργία Σουλτανοπούλου, καθώς και συγγενείς και φίλοι του μακαριστού Μητροπολίτου, και πιστοί από την Πόλη και το εξωτερικό.

Η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη:

Στη συνέχεια δόθηκε επιμνημόσυνη δεξίωση, κατά την οποία ο Παναγιώτατος μίλησε για τον μακαριστό Τρανουπόλεως κυρό Γερμανό.

“Αξίως και δικαίως τιμώμεν σήμερον την σεβάσμιον μνήμην ενός σπουδαίου ιεράρχου του Θρόνου, γνησίου τέκνου της Κωνσταντινουπολίτικης Ρωμιοσύνης, εκδαπανηθέντος εις την διακονίαν του ενταύθα χριστωνύμου λαού.

Η **ακλόνητος εμπιστοσύνη του Τρανουπόλεως Γερμανού εις την πρόνοιαν του Θεού,** η πηγαία αφοσίωσίς του εις την Μεγάλην Εκκλησίαν, η πιστότης του εις τας παραδόσεις του Γένους, η αγάπη του διά τον συνάνθρωπον, και εξόχως διά τα παιδιά και την νεότητα, ο υποστηρικτικός προς πάντας χαρακτήρ του, η ευφρόσυνος και αισιόδοξος διάθεσίς του και η πάντοτε θετική παρουσία του, ήσαν

αποτύπωμα μιάς χαρισματικής προσωπικότητος και ενός ήθους ελευθερίας, με τας ρίζας των εις την πνευματικήν παρακαταθήκην του Γένους, όπως αυτή συνεκροτήθη, εκαλλιεργήθη και διεφυλάχθη επί μακρούς αιώνας εις την ιστορικήν κοιτίδα του Γένους.

Απόλυτον προτεραιότητα εις την ζωήν του μακαριστού αδελφού είχε το «διδόναι» και όχι το «λαμβάνειν». Εβίωσεν εις βάθος την αλήθειαν, ότι αυτό που κρατάμε διά τον εαυτόν μας συρρικνώνεται, χάνεται, ενώ ο,τι δίδομεν πολλαπλασιάζεται και παράγει καρπόν πολύν. Με αυτό το πνεύμα, διηκόνησεν επί 50 έτη την Περιφέρειαν Σταυροδρομίου της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, 30 εξ αυτών ως Αρχιερατικώς Προιστάμενος αυτής. Το μέγεθος της προσφοράς του ευρίσκεται όχι μόνον εις όσα έπραξε δημοσία, αλλά και εις όσα συνέβησαν χωρίς να γνωρίζη η αριστερά του τι ποιεί η δεξιά του. **Τον ενθυμείται ο λαός του Θεού διά την ευγένειαν και την αρχοντιάν του, διά την σοφίαν και την ταπεινοφροσύνην του, διά τον πλούτον της καρδίας του και την γενναιοδωρίαν του”**

.

Η αγάπη του Μακαριστού Μητροπολίτη για την νεολαία και την Μεγάλη Εκκλησία

Ο Παναγιώτατος επεσήμανε την αγάπη που έτρεφε ο μακαριστός Αρχιερεύς του Θρόνου για τη μαθητιώσα **νεολαία** της Πόλεως, την οποία φρόντιζε και στήριζε με κάθε τρόπο, ενώ μίλησε και για την ακραιφνή προσήλωσή του στη λειτουργική τάξη και παράδοση της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

“Μοναδική υπήρξεν η φροντίς του μακαριστού αδελφού διά την οργάνωσιν των μαθητικών Συσσιτίων της Αγίας Τριάδος Πέραν. Η σχέσις του με αυτά δεν ήτο απλώς μέριμνα του Υπευθύνου διά την καλήν λειτουργίαν των, αλλά του πατρός και αδελφού, του ανυστάκτου φύλακος, διά να διατηρήται το Συσσίτιον εις άριστον επίπεδον, διά να χαίρωνται τα παιδιά και να αισθάνωνται «σαν στο σπίτι

τους». Όντως, ο Τρανουπόλεως Γερμανός ήτο διά τα παιδιά και διά τους συνεργάτας του εις την Αγίαν Τριάδα «Θεσμός εν προσώπω», που ενέπνεε εμπιστοσύνην και σταθερότητα, και απεκάλυπτεν την αλήθειαν και την αξίαν της **θυσιαστικής αγάπης** και της **αλληλεγγύης**.

Παροιμιώδης ήτο και η αγάπη του μακαριστού Ιεράρχου διά την λατρευτικήν ζωήν, διά το τυπικόν της **Μεγάλης Εκκλησίας,** διά την ορθήν εκτέλεσιν των ύμνων κατά την Πατριαρχικήν παράδοσιν. Φιλακόλουθος, παρών πάντοτε εις τα λειτουργικά δρώμενα, άριστος λειτουργός, ιερούργει ή έψαλλε εις το αναλόγιον, πάντοτε ολοζώντανος και **δοξολογικός**. Όντως, διηκόνησε μετ' ενθέου ζήλου την ευχαριστιακήν πραγμάτωσιν της Εκκλησίας και την επέκτασίν της εν τω κόσμω ως «λειτουργίας μετά την λειτουργίαν». Η μαρτυρία του ήτο λόγος «περί της εν ημίν ελπίδος», περί της αληθείας ότι η **βιωματική πεμπτουσία της ζωής του Χριστιανού εν τη Εκκλησία** είναι η «ου ζητούσα τα εαυτής» αγάπη, ως πρόγευσις της ερχομένης πληρότητος της ελευθερίας και της πεπληρωμένης χαράς της Βασιλείας του Θεού.

Ενθυμούμεθα καθ’ ημέραν τον αδελφόν Μητροπολίτην Τρανουπόλεως Γερμανόν, τον κοσμοπολίτην, την συχνήν και ευπρόσδεκτον εις πάντας παρουσίαν του εις τα Πατριαρχεία, την οποίαν ανήγγειλεν η ψαλμωδία του. Αυθόρμητος ευθυτενής και εμμελής, διεκήρυσσε ότι ο Θεός ημών είναι Θεός ζώντων, οι οποίοι υμνούν την παρουσίαν και τα ελέη του, χαίρονται διά το δώρον της ζωής, διά την ελθούσαν χάριν εν Χριστώ και δι’ όσα αγαθά ητοίμασεν ο Κύριος τοις αγαπώσιν αυτόν. Ό**ντως, η παρουσία του αδελφού Γερμανού ήτο μαρτυρία χαράς και ελπίδος, ανοικτοσύνης και κοινωνίας της ζωής.**

Είμεθα βέβαιοι, ότι ο Τρανουπόλεως Γερμανός θα παραμείνη φωτεινός φάρος και θα συνεχίση να εμπνέη όχι μόνον τον διάδοχόν του εις την Μεγαλώνυμον Κοινότητα Σταυροδρομίου, Ιερώτατον Μητροπολίτην Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέαν, τον Θεοφιλέστατον Επίσκοπο Τράλλεων κ. Βενιαμίν και τους περί αυτούς, αλλά ότι θα λειτουργή ως πρότυπον πιστότητος εις τας παραδόσεις του **Φαναρίου** , αγάπης διά την λειτουργικήν ζωήν, διακονικού ήθους, φιλανθρώπου μερίμνης διά το πλήρωμα της Εκκλησίας και κατ’ εξοχήν διά την νέαν γενεάν των πιστών, εμπιστοσύνης εις το μέλλον της Ρωμιοσύνης και εις την οικουμενικήν αποστολήν της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας.

Δεόμεθα του Θεού του ελέους και Κυρίου της δόξης, να αναπαύη την ψυχήν του μακαριστού αδελφού και συλλειτουργού Γερμανού Αρχιερέως εν Χώρα Ζώντων και εν σκηναίς δικαίων. Είη η μνήμη αυτού αιωνία! “

Κατανυκτικός Εσπερινός

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης χοροστάτησε, στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Σταυροδρομίου, κατά τον τελευταίο Κατανυκτικό Εσπερινό, στον οποίο τους ύμνους απέδωσε η χορωδία του Συνδέσμου Μουσικοφίλων Πέραν.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Θεοφιλ. **Επίσκοπος Ξανθουπόλεως** κ. Παΐσιος.

Ακολούθως ο Παναγιώτατος παρουσίασε με θερμούς λόγους τον ευρισκόμενο

άριο, τον

ολυπληθές

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο